

FOLK OG LAND

NR. 14, 23. ÅRGANG

LØRDAG 14. SEPTEMBER 1974

LØSSALG KR. 2,—

CATO:

ULIKHET ER LIVETS og fremgangens prinsipp

Men det skal mot til å hevde et slikt syn i dag

Alle nasjonalistiske bevegelse- Denne lære står selvfølge- ser bygger på prinsippet om lig stikk i strid med alt som ulikhetens positive verdi. I i dag er «vedtatt» og god hvert menneske, i hvert tone. Parolen er nå å betrak- kjønn, i hvert folk og i hver te oss alle som tinnsoldater, rase er det lagt ned helt spe- støpt i den samme form. sielle evner og egenskaper, Istedentfor likhet for loven og i dette ligger det også en har vi stadig flere lover som forpliktelse til å utnytte og tvinger oss til å være like, utvikle dem. Vil vi skape en om vi vil eller ei. Målet for bedre verden, må vi legge det meste av det vi fores forholdene slik til rette at med gjennom TV, radio og hvert eneste individ, begge en stor del av pressen er kjønnet, hvert folk og hver åpenbart også å få oss til å rase får den størst mulige tenke likt. Hvis utviklingen anledning til å virkeliggjøre får fortsette som nå og so- det de er skapt og bestemt sialistenes planer lykkes, vil til. Grensen for utfoldelse vil i om få år befinne oss i bi- skal bare være at andre ikke samfunnet der alle har sin må skades, og overalt må tilmålte og standardiserte plass, men hvor vi får et stort antall «bidronninger» for andres egenart.

av typen Valle, Skard, Furre, Gustavsen, Kleppe, Steen osv. å underholde. Og den dagen lever vi ikke mer, vi bare eksisterer.

Det er ikke ufarlig å hevde ulikhetens prinsipp i disse tider. Den som for alvor vil prøve å gjøre det, ville bli hundset, spottet og forfulgt på hundre forskjellige

måter både offentlig, på arbeidsplassen og privat. Forfølgelsen ville ikke skyldes at folk er uenig i grunntanken, for enhver med forniften i behold vet at den er sann. Truselen kommer fra det mektige politiske establishment som bruker likhetstanken til stadig å redusere våre utfoldelsesmuligheter og til å øke statens og sin egen makt.

Vi skal ikke nekte for at disse politikere inntil nå har klart å lokke mange med seg på «likhetens» og «utjamningens» vei, men det skyldes at folk flest forveksler likhet med like rett, som er noe helt annet og bedre. Vi skal ha like rett for loven, vi skal ha like rett til kunnskap og utdannelse, for å nevne noe. Men vi skal også ha like rett til å leve og utvikle oss forskjellig, enhver etter evne og lyst. Det er det å få lov å gå vår egen spesielle vei som gjør oss lykkelig og tilfreds.

Like rett til utdannelse? Har vi ikke det? Nei. Tvert om. Uansett i hvilken retning våre interesser og evner går, skal vi tvinges inn i det ensporede offentlige utdannelsessystem — med det resultat, selvfølgelig, at færre og færre finner sin plass i samfunnet og det livsmønster som ville passe dem best. Er det noen tvil om at de fleste ungdommelige og ofte høyst merkverdige opprørsbevegelser er en protest, om enn ubevisst, mot å bli tvunget inn i denne standardiserte utdannelsesfabrikken, som i virkeligheten bare kan tilfredsstille de aller tammeste og mest «tilpasningsdyktige»?

Med fare for å volde stort

Hvis folk visste hva de betaler i skatt ville det bli revolusjon

Hvis man ønsker revolusjon i Norge, er den enkleste måten at alle skatter blir direkte, og at folk selv må gå til kemneren og betale dem.

At arbeidsgiverne skal trekke og innbetale de direkte skattene, er et genialt påfunn av våre sosialistiske skattefyrster, for dermed blir misnøyen rettet mot den «kapitalistiske utbytter» istedenfor mot dem som har ansvaret. Enda et hurt trekk er det at de indirekte skatter og avgiftene blir stadig flere og større og oftest går inn i de priser vi betaler. Da blir det fortsatt «utsugerne» som får skylden for de høye priser, og ikke et eneste menneske i dette land kan holde greie på hva stat og kommune tyner ut av en stakkar.

Hvis vi alle fikk utbetalt det vi virkelig tjente, inkludert trygdeavgifter og alt, og så måtte dra til kemneren med de 70 % og mer som myndighetene forlanger, da skulle det bli liv blant folk. Om ikke før så ville ihvertfall alle våre sittende politikere bli skyllet vekk av en indignasjonens flodbølge ved neste valg. Så vær sikker på en ting: Levebrøds- politikkerne vil ihvertfall være enige om noe, nemlig at skattene i dette land heretter skal kamufleres så mye som mulig.

J. T.

rabalder må jeg også få si noe om de nyfeministiske kvinnefronter, som heies frem av alle slags «progressive» politikere og samfunnsstøtter, og som forlanger «likhet», koste hva det koste vil. Selvfølgelig skal kvinne og mann ha like rett, selvfølgelig skal de som mennesker være likeverdige. Men tross alt «kjønnsrolle»-snakk vet enhver av oss at vi på mange vis er temmelig ulike og tildels har nokså forskjellige oppgaver å fylle i samfunnet og i livet. Det er rett nok grader av femininitet og maskulinitet, og la enhver få utvikle seg slik de er skapt så lenge de ikke skader andre. Men de fleste kvinner er i hovedsak utpregget feminine og menn maskuline. Det som skjer i dag,

(Forts. side 8)

Høyrevinder også i Japan

Kraftig tilstrømning til nasjonale grupper

Mens høyregrupperingene i sasjoner med til sammen nesten alle europeiske land 150 000 aktive medlemmer, hugger løs på hverandre i en og de trenger seg stadig selvødeleggende strid om lengre frem i teten. Men i teorier og lederspørsmål, tillegg til denne avantgarde har japanerne lagt en helt i moderne japansk nasjonalisme, finnes det ytterligere på dette felt. Høyrefløyen i minst to millioner japanere, japansk politikk teller idag som har engasjert seg aktivt over 500 forskjellige organi- i forskjellige nasjonalistisk

betonte kulturforeninger.

En av de mest fremtredende organisasjoner av dette slag i Japan, er den såkalte Soka-Gakkai-bevegelsen, som dessuten har status som religiøs bevegelse og hvis erklærte mål det er å innføre Soka-Gakkai-læren som statsreligion. Bevegelsen er inndelt og organisert etter militært mønster, og har en ungdomsavdeling med flere medlemmer enn alle øvrige japanske ungdomsorganisasjoner til sammen.

Hver åttende japanske student har sluttet seg til denne bevegelsen, som ikke legger skjul på at den avviser «vestliggjørelsen» — d.v.s. amerikaniseringen — og ellers stiller seg skeptisk til teknologiens overhåndtagen. De liberalistiske futurologenes fremtidssamfunn (enhetsmennesker med en god porsjon dekadens og gratis rusgift til hvermann) kan bare avverges, hvis «romantiske massebevegelser

(Forts. side 8)

Japanske nasjonalister krever avskaffelse av den amerikansk-dikterte, demokratiske grunnloven og gjenopprettelse av keiserens og armeens gamle status.

Blir den norske bonde holdt nede av stat og organisasjoner?

Noen kjetterske tanker om landbrukspolitikken

Er den linje som nå følges i jordbrukspolitikken riktig? En del av oss yngre bønder har begynt å tvile på det.

Jeg har hørt av eldre mennesker at den nasjonale bevegelse i tredveårene satset sterkt på at Norge skulle ha en sterk og fri bondestand som kunne være både en holdningsmessig og biologisk ryggrad i vårt folk. Det tror jeg er sunn politikk, men det er jo ikke i den retningen utviklingen nå går. Hvor mye er det vi i dag kan bestemme sjøl?

Når jeg hører den eldre generasjon fortelle om trettiårenes bønnpriser og tvangsauksjoner, kan jeg godt forstå at de fortsatt holder fast på de sterkt sentraliserte organisasjonene og på systemet med jordbruksavtaler. Det gir dem vel ei kjensle av større trygghet. Men er det ikke i dag en fare for at vår sterke avhengighet av alle slags offentlige og halvoffentlige reguleringer heller er en bremse for vår næring enn et vern? Er det ikke heller slik at myndighetene bruker jordbruksavtalen til å hindre at vi får utnyttet markedsprisene skikkelig, fordi de tenker mer på prisnivå og denslags ting enn på oss?

Jord- og skogbruk er helt sikkert fremtidens næringer, og våre produkter vil bli stadig mer etterspurt og bedre betalt. Det gjelder særlig produkter av toppkvalitet, og der har vi i Norge meget gode sjanser. Hvem har ellers så fin og sykdomsfri mjølk? Ligger vi ikke meget godt framme når det gjelder å produsere høyverdig svinekjøtt. Er det ikke en kjennsgjerning at smaken på mange grønnsaker blir bedre jo lenger nord en kommer? Dette er ting vi ikke får utnyttet i dag. Hvorfor skulle ikke slike toppprodukter få selges for sin naturlige pris, gjerne på eksport? Til «dagligbruk» her i Norge er det ikke vanskelig å supplere med billigere produkter ved import, og resultatet ville bli en nettogevinst for Norge.

Vår faste spalte

HVA ANDRE SKRIVER

må av plasshensyn stå over til neste nummer.

Red.

Slik våre organisasjoner nå arbeider, oppmuntrer de ikke til kvalitet. Det bygdelag eller den bonde som vil satse på noe ekstra, får standardpris igjen, okke som. Alt er anonymt. Hvem aner hvor god ost eller et særlig godt smør kommer fra, hvem har det beste kjøttet? Det er det meget vanskelig å få greie på.

Jeg tror ikke det tjener en fri bondestand at alt blir rørt sammen på den måten

— jeg tror det må bli større frihet for tiltak, større mulighet for å få noe ekstra igjen, lettere for en flink produsent, enten det er en enkelt mann eller et lag, å høste æren for et godt produkt.

Kanskje er dette tanker som vil vekke motbør og harme, men la oss ihvertfall diskutere om tingene heller burde gjøres annerledes enn nå.

Agro

HVAD LENIN SAGDE

Om sovjetrussisk pålidelighed

Ved Danmarks-redaktionen

I Lenins «Gesammelte Werke», bd. 25, hefte 37 kan man læse følgende retningslinier for Sovjetunionens ledere:

«Man må foretage avledningsmanøvrer for at erobre de kapitalistiske lande, fremsætte det stærke ønske straks at optage handels- og venskabsforbindelser samt kulturel kontakt med de kapitalistiske lande. De døvstumme vil hilse det med glæde å åbne dørene på vid gab. At sige sandheden er en småborgerlig fordom, løgnen retferdig (sig selv). De døvstumme kapitalistiske hamstere og deres regeringer vil åbne kreditter for os, som vil fylde de kommunistiske kasser i deres lande og vil gennem leveringer af alle slags varer udvide og forbedre vor krigsproduktion, som er nødvendige for vore kommende sejrige angreb mod vore leverandører».

Men er denne sovjetrussiske indstilling stadig aktuell? Har forholdene ikke ændret sig totalt siden Lenins dage og er moskovitternes afspændingsbestrebelse alvorligt ment? Hvad si-

ger f. eks. Breschnev? Jo, for kun nogle år siden ved Willy Brandts overtagelse af kanslerposten ytrede Breschnev overfor den hollandske udenrigsminister Luns:

« For at genopbygge vor økonomi behøver vi hjælp fra en industriel stormagt. Kun USA, Japan eller Forbundsrepublikken kan her tages i betragtning. Vi har valgt den sidstnævnte, fordi den politisk er den svageste. Hvis vi en skønne dag efter de vesttyske investeringer ikke mer vil betale, så vil man uden videre affinde sig med det. Hvad kan Bonn ellers gøre?»

Brandt og Scheel fik denne udtalelse refereret af holdenderne på deres tilbagerejse fra Moskva. Hertil svarede d'hr.::

«Ja, det ved vi også, men det er nu engang den risiko, der er forbundet med den af os påbegyndte øst-politik, som vi ufravigeligt må fortsætte.» — Godt for Tyskland at en mand med denne forbryderiske tankegang nu er sat i baggrunden.

Frontkjempertyt

Kjære dere!

En dag hvert år reiser jeg de 4—500 kilometrene til Fallingbostel for å besøke frontkjempergravene på kirkegården der. Det ligger sikkert flere norske frontkjemper begravet her i Tyskland, men dette er de eneste gravene jeg vet om. Jeg skulle være glad om man ville skrive til meg om hvor de andre graver er. Vi ville også besøke dem.

Siden jeg lever i utlegd er disse gravene for meg et stykke Norge, et symbol på den kamp som aldri slutter. Det er derfor ingen tilfeldighet at jeg privat har valgt den 17. juni som «frontkjemperdag» — dagen da jeg reiser til gravene. Denne dagen reiste arbeiderne i Stalin-alléen seg mot den kommunistiske utpressingen, mot statskapitalismens terror, som i form av arbeidsnormer tvinger arbeiderne inn i et vanvittig slaveri som minner om industrialiseringens begynnelse i England.

Mot dette slaveri reiste vi for mer enn 33 år siden, med våpen i hånd, mot øst-

en. Vi tapte denne krigen, men ikke troen på rettferdigheten. Reiser norske til Tyskland, så skulle de hente seg kraft ved disse gravene i Fallingbostel på veien mellom Hamburg og Hannover.

Forbi rådhuset i Fallingbostel går Vogteistrasse. Cirka 1000 meter oppover gaten bak svingen ligger på venstre side en parkplass og på høyre side er inngangen til kirkegården. En 2-sporet allé med høye trær fører opp til murstenskapellet. «Vegg i vegg» på venstre side ligger soldatgravene, og oppe i det venstre hjørnet våre to norske kamerater. Bautaen med innskriften Amund Gausdal * 1923 † 1941. Innskriften på bautasteinen lyder: «Våpenkamerater reiste steinen». Her ligger legionæren. Til høyre ligger kameraten fra Waffen-SS, Arne Johannsen * 14.4. 1913 † 1944.

De venter på Ditt besøk og Dine blomster.

Vennlig hilsen

Ivar Hjort Svendsen
genannt: Horst Köhler

Bautaen over legionær Gausdals grav.

CHINA VS. SOVJET

Det tsjekkiske partiorganet «Rude Pravo» advarer nå, som så mange andre, mot et nært forestående oppgjør mellom gigantene Sovjet og China. China har nå en stående beredskap på to millioner mann og store mengder rustningsmateriell strømmer til landet fra Frankrike, Vest-Tyskland og Japan.

Kanskje det mest pragmatiske og praktiske argument for henrettelse av terrorister ligger i utryddelsen av fristelsen for deres likesinnede. (Spectator)

Definisjon:

En bevegelse, står det i vårt uoffisielle leksikon, er en idé i aksjon.

FOLK OG LAND

UAVHENGIG POLITISK PUBLIKASJON

Redaktør:
ODD ISACHSEN, ansvarligRedaksjonssekretær:
ERIK RUNE HANSENMedarbeidere:
OLAV HOAAS, ALEXANDER LANGE, ODD MELSOM

SOMMERENS «NAZITRUSSEL»

Med visse mellomrom presenterer pressen «avsløringer» av «ny-nazistiske» sammensvergelses etc. Forholdene blåses gjerne opp til skandaler de få timene alt sammen har nyhetens interesse, men hver gang viser det seg at saken enten er fremkalt av provokatører eller rett og slett basert på omhyggelig friserete «intervjuer» med såkalte farlige ekstremister.

Sommerens sensasjon i så måte her hjemme er arrestasjonen av norsk-italieneren Alfred Olsen, også kjent som leder for den antikommunistiske gruppen AKA. Når dette skrives er saken ennå ikke oppklart og de enkelte detaljer visse, men Olsen er altså satt i varetekt på grunn av en serie våpentyverier fra et HV-lager i Oslo-området.

Vi synes mønsteret virker meget kjent. De som husker Lundahl-affæren i Sverige for få år siden, vil vite at også der ble en gruppe og dens ledere satt under tiltale for ulovlig våpenbesittelse og annen «farlig» virksomhet. Etter som saken gikk sin gang kom det frem at vedkommende, som hadde ordnet med våpnene og alt som førte til politiaffære, var en viss herr Granquist uten tidligere tilknytning til gruppen. Han var sendt ut for å sette fart i sakene. Da sannheten kom frem stakk han av en eller annen grunn av til Israel. Resten av saken var kun et spørsmål om journalistikk.

Ivrige pressefolk med det forrykte VG i spissen «forfulgte» saken til Norge, hvor det lykkedes dem å oppspore en «ny-nazist med maskinpistol i skapet», som de så smukt uttrykte det i sin overskrift. At fyren var vernepliktig offiser og våpnet hærens, spilte ingen rolle for VG. Således fikk man jo også en slags ram på Forsvarets betenkelige personell.

Vi vet ennå ikke hvorvidt herr Olsen er gått i en liknende felle som den Granquist la ut for svenskene. Men det synes iallfall klart at han selv ikke har begått innbruddene.

Men også denne gang er det lykkes å trekke en av Forsvarets folk — nemlig oberstløytnant Fjærli — inn i saken: Han har gjentagne ganger (!) samtalt med den nevnte Olsen. Tenk det! VG spør om det ikke er «å gå vel langt» når Fjærli fører «samtaler med en person, som har så fascistiske ideer». Vi går ut fra at oberstløytnanten i sitt virke også har hatt samtaler med adskillige folk fra den politiske venstrefløy, uten at vi noen gang har sett dette fremhevet som særlig klanderverdig. Forøvrig gad vi vite hvordan VG vurderer det faktum, at avisens journalister rett som det er ringer til Folk og Land for å prate politikk.

Under tittelen «Forvirrede hjerner» skriver VG på lederplass, at det bare er en liten klikk av de gamle NS-folkene «som slett ikke vil vedgå at den gjorde seg skyldig i landssvik» og at denne «gruppen har sitt talerør i bladet Land og Folk». (VG har ennå ikke lært vårt navn.) Det er altså disse slemme menneskene som fører folk som Olsen ut på skråplanet. Vi skulle gjerne hilse på det NS-medlemmet, som oppfatter seg skyldig i landssvik — hvis VG kan presentere oss for et slikt, ville det utvilsomt bli jubel i veteranklubben. Vi har hittil ikke registrert noe slikt tilfelle.

Derimot har vi hilst på flere av tidens «ny-nazister». Vi har mottatt tilbud (og i fullt alvor) om å få disponere havetomt til bygging av gasskammer og man har sagt seg villig til å hjelpe oss med attentater om det trengtes.

Vi har ofte nok måttet forklare disse «nazistene» litt om tingenes sammenheng. De har nok sine forestillinger om nazisme fra helt andre kilder enn vår lille avis. Så innen VG ber om at søkelyset settes «på det ytterliggående politiske miljøet her dreier seg om», burde den kanskje granske sin egen journalistikk en smule. Da kunne man kanskje få oppklart hvem som er mest forvirret.

ERIK B.:

Nasjonal presse på offensiven

Nye bøker fra NUF

Nasjonal Ungdomsfylking har i løpet av den senere tid kraftig opptrappet sin virksomhet, hvilket bl.a. har resultert i utgivelsen av en rekke nye bøker og skrifter som nu tilbys til salg.

Det Nye Menneskebilde, av lektor Olav Hoaas.

Dette er den omstridte lektorens siste bok og en verdig oppfølger til hans tidligere skrifter. Hoaas gir en klar og oversiktlig analyse av den nye tids vitenskap — human-etologien — slik den er blitt utarbeidet av blant annet Nobelprisvinneren Konrad Lorenz og Niko Tinbergen, og viser samtidig hvilken betydning de nye landevinninger innen studiet av menneskets natur nødvendigvis må ha på utformingen av fremtidige samfunn. «— en politiker som ikke er etologisk og genetisk orientert, vil i beste fall bli betraktet som en bajas som gjør løse slag i luften, og i verste fall som en stut i en porselensbutikk.»

Moderne genetikk, antropologi og etnologi såvel som etologi og psykologi har gitt den nye nasjonalisme tungtveiende og tildels uvurdelige våpen i kampen mot det internasjonale likhetshysteri. På bakgrunn av dette er en popularisering av disse vitenskapsgrener tvingende nødvendig, og det kan ikke herske noen tvil om at lektor Hoaas i så måte har spilt en for Nordens vedkommende banebrytende og unik rolle.

Sannheten om Chile, av Marcelo Maturana.

Det er et grelt bilde den chilenske forfatteren gir av Dr. Salvador Allende Gossens og hans folkefrontregjeringens «demokratiske kommunisme». Vilkarlig maktmisbruk og sosialisering, korrupsjon i alle ledd av statsapparatet, undertrykkelse av tale, trykke- og streikeretten, samt skyhøy inflasjon og akutt varemangel var bare noen av de frukter chilenerne kunne høste av sitt marxistiske eksperiment.

Forholdene i landet ble etterhvert helt utålelige, og folkets misnøye kulminerte som kjent i nasjonalrevolusjonen av den 11. september 1973. Halvjøden og høygradsfrimureren Allende begikk selvmord i ruinene av sitt presidentpalass, og en militærjunta under ledelse av nuværende president Augusto Pinochet påtok seg ansvaret for gjenreisningen av det chilenske samfunn.

NUFs ideolog, Olav Hoaas, også kjent fra F. og L.s spalter.

Et slikt arbeide krever naturlig nok en hård og uforsonlig holdning overfor de nedbrytende venstre-kreftene, og dette har igjen ført til en ensidig fordømmelse og hat-kampanje mot Chiles nye makt-havere fra den internasjonale presse. Lesere av Folk og Land vil nok lett kunne trekke visse paralleller med den behandling et annet nasjonalt og anti-kom-

munistisk regime fra 1933 og utover fikk — og fremdeles får — av de internasjonale opinionsfordere.

Som en motvekt mot denne bølge av løgn som selvsagt også har skyllet over vårt land, har NUF derfor nu utgitt den første bok på norsk som gir et sannferdig bilde av begivenhetene som førte til bolsjevismens fall i Chile.

Vern din Rase! av lektor Olav Hoaas.

Dette lille skriftet er kanskje Hoaas' hittil «hardeste». Vern din Rase, som inneholder en rekke sjokkerende fakta omkring liberal toleranse og raseblanding, ble nylig politianmeldt av de kommunale myndigheter i en av våre østlandsbyer. Saken ble imidlertid henlagt da politiet fant det «lite hensiktsmessig å drøfte disse sakene» (!)

Det er å håpe at flest mulig benytter seg av de boktilbud som nu er kommet fra Nasjonal Ungdomsfylking. Foruten å motta nasjonale skrifter av meget høy kvalitet er man også med på å støtte den ENESTE organisasjon som tør stå opp mot historieforfalskerne og internasjonalistenes fremstøt mot det norske folk.

Våre offentlige amatører

Følgende overskrift i en av våre dagsaviser: «Regjeringens energipolitikk får en hard medfart av eksperter», kan nesten få det til å gå kaldt nedover ryggen på noen hver. Hva nevnte politikk egentlig gikk ut på, er underordnet — det naturlige spørsmål hos «vanlige» folk må jo bli: Hvor var ekspertene innen regjeringen traff sin beslutning? Har ikke regjeringen for vane å snakke

med ekspertene før den avgjør saker den ikke har greie på? Eller kanskje den har en annen slags eksperter? Personlig synes vi at regjeringens håndtering av kraftpolitikk, veipolitikk, boligpolitikk m.m. virker så klønete og amatørmessig, at den gamle NS-modellen av et «fagstyre» mer og mer fortøner seg som den naturlige avløsning.

P.F.

FOLK OG LAND

Vi minner ellers om vår appell til bladets venner om å tre støttende til med noen ekstra kroner i en vanskelig tid da avisdøden herjer. Til dem som allerede har svart på appellen, sender vi vår hjerteligste takk — til de andre: Gakk hen og gjør likedan.

FOR UNGDOMMEN

Red.: Erik Rune Hansen

Men nye slekter fødest der korp og daude gol
og nye heimar reiser seg av gruset,
og borni spring på tun att og tindrar i sol
og nye bjørker syng sin song kring huset.

Heksejakt anno 1974

Det har blitt noen år siden den siste heks ble brent på bålet, men visse paralleller som bunner i den samme uvitenhet og skrekk, finner man idag i hetsen mot de nasjonale grupperinger og partier som nå etterhvert begynner å vise profil i de fleste land.

I Sverige forårsaket et røkbombe-attentat mot lokalene til Demokratisk Alliansse, rettsforfølgelse og presse-hets mot Nordiska Rikspartiet. Og her hjemme fikk man det travelt etter at man fant en ung-nasjonalist i besittelse av stjalne militær-våpen. Både presse og politi arbeidet ut fra teorien om et politisk motiv — man været politiske attentater og sensasjoner.

Og dermed var den moderne heksejakt igang. Anonyme tips førte til 'razzia' i hjemmet til en ung-nasjonalist. Flere andre ble avhørt hos Kriminalpolitiet. Dette er i og for seg ikke så underlig så lenge politiet ikke hadde andre spor å gå etter, men det er ting som tyder på at etterforskningen bar mer preg av registrering enn av forsøk på å oppklare tyveriet!

Av hvilken grunn skulle nasjonalistene i Norge gå til det skritt å bevæpne seg? Hvem i all verden skulle vi egentlig skyte? Selv i USA,

Johan Løvenskiöld

Johan Løvenskiöld er død, 21 år gammel. Han var en av de mange unge medlemmene i Nordiska Rikspartiet og ble på NRP's partidager i 1973 tildelt hederstegn for sin innsats i den svenske valgkampen. Som den sanne unge idealist han var, fant han seg like godt til rette i selskap med sin kamerat, den svenske kongen, som i samværet med sine mange kamerater innen partiet.

Han vil bli husket i det nasjonalsosialistiske Norden som en av de som var først og brøt veien, og kjempet uredd for sine idealer. Vi takker for innsatsen!

hvor nasjonalismen har tatt preg av ren nasjonalsosialisme og arbeidet er langt mer fremskredet enn her, blir slik våpen-mani fordømt av ledelsen. Det man trenger er mannsnot til å stå offentlig frem for sin tro og sine meninger på gaten — og da hjelper det lite å vifte med geværer!

Vi mistenker da også at forhørene ikke er motivert

av annet enn det at man nå har grepet en begjærlig sjangse til å kriminalisere den nasjonale ungdom i Norge. I motsatt fall ser vi med spenning frem til den dag norske aviser og norsk politi konsentrerer seg om de forskjellige små og større forbryteres politiske syn. Eller er prinsippet om likhet for loven også et relativt begrep i dette hellige demokrati!

DNSU's fører ansatt ved Århus Universitet

Selv noe så trivielt som en ansettelse ved et Universitet kan tydeligvis ha nyhetens verdi om den ansatte heter Poul Heinrich Riis-Knudsen, og er leder for Danmarks Nasjonal-Sosialistiske Ungdom!

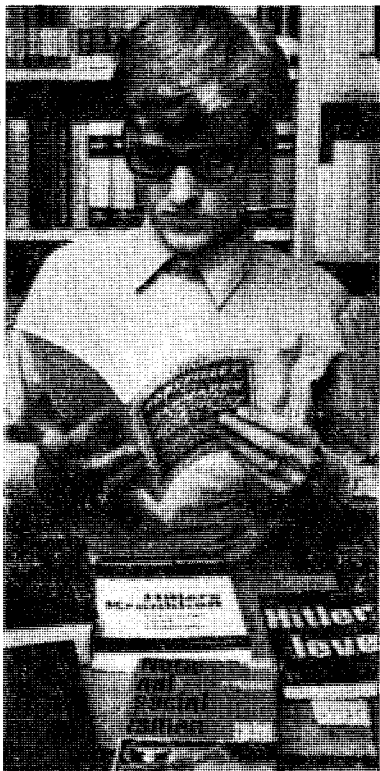
En tid tilbake vakte det stor oppsikt at Riis-Knudsen hadde blitt bedt om å trekke seg fra en planlagt forelesningsrekke i nazismens og fascismens ideologi ved universitetet i Århus. Nå måtte man «dessverre» ansette 24-årige Riis-Knudsen da han ganske enkelt var den overlegent best kvalifiserte! Avisen «Berlingske Tidende» skriver at «— de danske ungnazisters rigsfører har imponerende topka-

rakterer». Og da må man vel bare resignere og la ham slippe til med undervisningen i Goethes «Den unge Werthers lidelser».

Rektoren ved Århus Universitet går ut fra at studienemnden nøye har overveiet utnevningen, og selv kontorsjef E. Goldschmidt i Undervisningsministeriet, understreker at kun faglige og pedagogiske synspunkter må ligge til grunn for en ansettelse. Undrenes tid er visstnok ennå ikke forbi!

Å, JASSÅ NA!

I forbindelse med sin innsats i fotball-VM, fant Roberto fra Argentina at de tyske jentene ikke måtte bli uprøvd. Han gikk bort og voldtok den 17 år gamle Ingrid. Det vi syntes er interessant her er imidlertid statsadvokatens uttalelse: — Jeg tror fullt og fast på Ingrid, men vi kan ikke bevise at Roberto Telch voldtok henne. Dessuten må vi ta hans søramerikanske temperament med i betraktningen.»(!) Det gjelder altså å oppnå et visst rykte — da har man adskillig mer å gå på!

Poul Heinrich Riis-Knudsen.

Nå er tiden inne til å gjenopplive FRIVILLIG NORSK ARBEIDSTJENESTE

Ungdom — dra ut og bryt ny jord!

Norsk AT i aksjon.

Hver dag hører vi nå at vår selvforsørgingsgrad er alt for lav, men likevel er det få som gjør noe for å ta i bruk den dyrkbare, men unyttede jord som vi i dette land har ganske mye av. Dette var et problem som NS-organisasjonen Frivillig Norsk Arbeidstjeneste tok fatt på i tredveårene.

Når noen i dag nevner ordet arbeidstjeneste, tenker de fleste på den arbeidsplikt for ungdom vi hadde i krigsårene. Det er derfor viktig å peke på at arbeidstjeneste ble praktisert her i landet lenge før det. Medlemmer av NS Ungdomsfylking dro fra 1934 og til og med 1939 i sine ferier og brøt ny jord.

På grunn av min unge alder kom jeg selv for første gang med i en slik leir i 1937 og var med begge de etterfølgende år. Det første året holdt vi til i noen nedlagte gamle bygninger midt

i et nybrottsfelt, de to neste årene i et nedlagt hønsehus som vi hadde ominnredet til sovebrakke.

Det vi gjorde, var å hjelpe nybrottsfolk med det praktiske arbeide. Vi brukte stubbebryter både på stubber og stein, og vi grov hundrevis av meter med grøfter.

Vi finansierte dette ved å tigge varer og i mindre utstrekning penger fra vennligsinnede forretningsfolk. Fra en kolonialgrossist fikk vi f.eks. hvert år et par sekker byggmel, og oftest besto både frokost og kveldsmat av byggmelsgrøt med sirup på. Det smakte godt, og ingen av oss har visst tatt skade av en noe ensidig ernæring i disse sommerukene.

Aldersgrensen nedad var 15 år, men det hendte vi fikk med oss NS-folk helt opp i 50-årene.

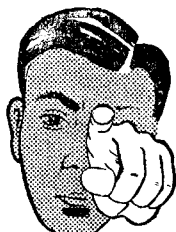
Frivillig Norsk Arbeidstjeneste hadde slike leirer både på Østlandet og i Trøndelag.

Er det ikke en oppgave for den nye nasjonale ungdom å blåse nytt liv i Frivillig Norsk Arbeidstjeneste? Det å bryte ny norsk jord er i dag en av de nyttigste ting som kan gjøres, og en slik innsats vil derfor skaffe sympati og tilslutning fra mange.

F.N.A.T. nr. 234

Enkel hoderegning

Hvis hver abonnent skaffet én ny abonnent — da ville vårt opplag fordobles. Og alle har minst én meningsfelle. Har du kontaktet din?

Marxistene prøver å splitte de stornordiske folk

Vassen nøytralisme er ikke en nasjonalist verdig

En prinsipiell debatt i Folk og Land om vår grunnleggende utenrikspolitiske orientering tror jeg er svært nødvendig og nyttig. Kan debatten mellom Teutonium og meg bidra til en avklaring, er det godt, men unnskyld meg at jeg sier det: Ennå finner jeg lite spor av at Teutonium bedømmer situasjonen «logisk og prinsipielt». Isteden later han til å være påvirket av den almene, marxistisk inspirerte USA-hets og går rett i den felle som våre motstandere har satt opp for oss, og som tar sikte på å så splid mellom de stornordiske folk.

La oss avklare et par helt fundamentale ting:

Kampen i verden i dag står mellom to hovedsyn: Den marxistiske kollektivismen med sitt grunnfalske likhetsprinsipp og en sosialindividualisme, der individer, folk og raser får anledning til å utfolde seg og virkelig gjøre sin egenart. Med alle sine feil og svakheter ligger Vestens land, inklusive U.S.A., nær dette siste syn, mens de røde riker planmesig og bevisst undertrykker både individer, folk og raser. Kan en nasjonalist være i den minste tvil om hvem som står ham nærmest?

Videre: Det er grunnfalsk å tro at «Europa» i biologisk og ideologisk forstand innskrenker seg til det kontinent vi lever på. Canada, U.S.A., Australia og New

Zealand er like mye bærere av den europeiske tradisjon som vi, og er helt dominert av folkeslag som Quisling i sin tid kalte de stornordiske.

Istedenfor å snakke som om vi er slaver av amerikanerne og hevde at vi må frigjøre oss fra amerikansk supermaktdominans, burde Teutonium prise seg — og oss — lykkelig over at en av supermaktene er stornordisk.

Han bør også tenke om igjen når han avfeier Quislings meget klare oppfordring til vestlig, stornordisk samarbeid med at Quisling har sagt at «også Russland er en stornordisk statsdannelse». Quisling visste selvfølgelig, som ethvert velorientert menneske, at nordiske folk spilte en viktig rolle ved dannelsen av det russiske rike, og at det tidligere lederskikt fremdeles hadde et visst nordisk innslag. Den som imidlertid i dag tror at Sovjetsamveldet er noe annet enn en slavisk/asiatisk makt, han er virkelig på villspor.

Nei, Teutonium, en vassen, standpunktløs nøytralisme er ikke den riktige holdning for en norsk nasjonalist, og det tilsvarende heller ikke på noen måte synspunktene hos flertallet av dem som burde og kunne ha vært Folk og Lands fremste støtter og lesere.

Jo.

Danmark: TILBAGEVIRKENDE DØDSSTRAF

Vi har stadig dødsstraf i Danmark for visse handlinger begået under krig eller fjendtlig besættelse. Dødsstraffen kan ikke blot ramme militærpersoner, men også civile, hvis de forsynder sig mod visse bestemmelser i den borgerlige straffelov. Etter alt at dømme er dødsstraffens dage nu talte i og med det socialdemokratiske forslag om ophævelse af både den militære og den civile dødsstraf.

Men dette er ikke ensbetydende med, at vi aldrig igen får dødsstraf. Det er — ialt fald hypotetisk — tænkeligt, at samfundet en dag plages af krisetilstande af en sådan grad, at lovgivningsmagten atter griber til dødsstraffen som den sidste udvej. Dødsstraffen kan da atter indføres ved en ganske almindelig lov.

Hvad mere er: Dødsstraffen kan genindføres, så at den rammer handlinger, der ligger før lovens ikrafttræden — ja, før man overhovedet tænkte på at give en lov. Det var, hvad der skete under retsopgøret efter besættelsen.

Grundloven

Der er intet i Grundloven, der forhindrer Folketinget i at give selv de hårdeste regler med tilbagevirkende kraft.

F.eks. den norske grundlov har i pgr. 97 en regel, der klart bestemmer, at ingen lov må gives tilbagevirkende kraft.

Intet kan forhindre Folketinget i at give de hårdeste regler med tilbagevirkende kraft.

Et sådant princip anses også for god tone blandt ansvarsbevidste jurister, men et samfund kan jo stå i en sådan situation, at man må gribe til drastiske regler, der ikke stemmer med sund fornuft.

Vi kan altså stadig nå en skønne dag at komme i den situation, at der vedtages en lov, som ikke blot skærper straffen for en i forvejen bestående forbrydelse, men som ligefrem gør noget strafbart, der var ganske straffrit, da handlingen blev foretaget.

Ændring påkrævet

Hvis man vil forhindre lovgivningsmagten i at give en bestemt kategori af regler, kan det kun gøres ved at optage forbudet i Grundloven. Man må derfor foreslå en

grundlovsregel som den norske, der forbyder love med tilbagevirkende kraft. Om forbudet kun skal gælde straffelove, eller om det skal gælde alle slags love, må politikerne skændes om.

Man er naturligvis klar over, at en grundlovsændring ikke sker fra dag til dag. Den kræver blandt andet nyvalg til Folketinget og en folkeavstemning med en høj ja-procent. Men alligevel må dødsstraffens afskaffelse ses i sammenhæng med sådan en ny grundlovsregel. Kort sagt: den politiker, der går ind for dødsstraffens ophævelse, må også love, at han/hun er tilhænger af et grundlovsforbud som det omtalte. Ellers er det kun et falsk skin af humanitet, der opnås med den kommende lovændring.

E.W.

SIEGFRIED:

MENINGER OM DAGENS POLITIKK

DE POLITISKE PARTIER synes fortsatt å være i en slags oppløsningstilstand og har ikke klart å falle helt til ro igjen etter det store partikrakket i forbindelse med EF-striden. Det ulmer fremdeles under overflaten både hist og her, og de vanskelige tider med galopperende inflasjon har ikke gjort situasjonen lettere for partipolitikere, hvis eksistens jo beror på velgernes velvilje. Verst ute i så henseende er nok Arbeiderpartiet som sitter med regjeringmakten og derfor står midt i skuddlin-

jen for den alminnelige misnøye. Dertil kommer at tronfølgerstriden etter den nokså fargeløse partifører som nå skal gå av synes å rase for fullt. Så opplever man da at partiets finansminister lover merkbare skattelettelser i kommende budsjettforslag, hvorefter en av tronpretendentene, Steen, taler sin kollega midt imot og advarer mot skattelettelser, som jo bare kan skje ved å minske det offentlige forbruk. Men like etterpå er en annen tronpretendent, Nordli, frempå med nye lokketo-

ner om minsket offentlig forbruk og skattelettelser. Så det er ikke godt å vite hva de nå skal tro for velgerne. Men ikke tror vi at dette er noe å gå til valg på med synderlig optimisme.

Det nokså avblekede Høyre, som jo ikke lenger har noe virkelig politisk alternativ å by folk, ligger naturligvis lavt i terrenget etter at det så eklatant er bevist at det man hevdet om nødvendigheten av norsk medlemskap i EF var det rene vrøvl. Og spesielt på bakgrunn av at partiet var hovedansvarlig for den morsordning vi fikk som et ledd i bestrebelsene på å legge alt tilrette for slikt medlemskap. For så glemme er jo ikke velgerne, at de ikke husker den aktive rolle til forsvar for momsen, dette sørgelige skattemisfoster, som Høyres

nåværende nestformann Platou spilte. Med slik bakgrunn er det jo ikke greit å stå frem som skattebremserparti. Det eneste man nå har å falle tilbake på er kravet om det borgerlige samarbeide som partiet så grundig ødela under EF-striden da det slo sine pjalter sammen med Arbeiderpartiet.

Men heller ikke fløypartiene har det så godt. Sosialistisk Valgforbund har vanskeligheter med å få til den organisatoriske samling man streber etter, takket være dette at kommunistene ingenlunde er tilsinns å la seg drive over i mere moderat retning, for ikke å snakke om hel selvutslettelse. Der i gården holder man på marxismen uten maskering, mens Gustavsens Sosialistiske Folkeparti helst vil være ulv i fåreklær. Dertil kommer da at SV jo er en underlig blan-

ding av misfornøyde sosialdemokrater, nasjonalkommunister, og nokså upolitiske miljøvernfantaster. En slik blanding kan neppe holde i det lange løp.

ALP er i full oppløsning, ikke minst takket være partiførerens manglende parlamentariske erfaring og ukonvensjonelle måte å oppføre på, noe som naturligvis ikke skaper tillit hos vanlige velgere. Dertil kommer da dette at han i panikk over å bli beskyldt for å være fascistiske tilbøyeligheter flykter over i en holdning som igjen har berøvet ham en god del av den støtte han hadde. Resultatet er nå at hans nestformann, advokat Almås, har begynt partitikk for seg selv og at partiets annen advokat og nestformann også forsøker å bli fritatt for vervet. Vi ga alle-

(Forts. side 7)

FRA GALLERIET

Leserne har ordet

GJØR MER FOR U-LENDINGENE

Herr redaktør!

De venstreorienterte sutrer til stadighet over hvor diskriminerte våre fremmedarbeidere er. Jeg er så enig, så enig. Vi må derfor gjøre noe for å rette på disse uholdbare tilstandene. At de må fritas for skatt, er en selvfølge. Dessuten bør det snarest vedtas en lov om at jentene ikke skal ha lov å si nei til en fremmedarbeider. For ytterligere å øke trivselen for de diskriminerte, bør det lovfestes at nordmenn ikke under noen omstendighet må forulempe en utlending, selv ikke i selvforvar. Endelig må man tilstrebe mest mulig raseblending, for derved å oppnå nye, spennende og moteriktige farvekombinasjoner. Motstand mot disse tiltak vil bli straffet med bøter som i sin helhet skal tilfalle fremmedarbeiderforeningen. Og mener de seg fremdeles å være diskriminerte, får vi kanskje la dem få noen plasser på Stortinget?

Lillebror, Tønsberg

NORDISK?

Herr redaktør!

Når utgangspunktet er allergalest, blir resultatet titt originalest, sa salig Ibsen.

Når E.G. i Folk og Land nr. 12 utnevner Sovjetsamveldet til nordisk stat, og kanskje endog den siste, så er utgangspunktet at han har sett en sovjetisk film med «vakre, blonde og nordisk-utseende piker».

Det er igrunnen synd at E.G. aldri kan ha vært på nært hold av slaviske jenter, for de kan være både søte og meget blonde. Men nordiske? Nei!

Når E.G. også antyder at vi nasjonalister må se i glede til den «positive» utvikling i Sovjetimperiet, er jeg redd de fleste av oss først vil forlange litt mer overbevisende argumenter.

S.B., Levanger

«RETTSOPPGJØRET» IJGEN

Herr redaktør!

Hvis et redelig menneske, enn si en av de uskyldig forfulgte, uten nødvendighet overhodet tar ordene «rettsoppgjøret med landssvikerne» i sin munn eller i sin penn, bør foran disse ord i det minste også ordene «det såkalte» bli brukt. En passende betoning eller et par anførselstegn er hverken sterkt eller tydelig nok. Dette gjelder selvfølgelig også

når det skrives i Folk og Land.

Tiraden «rettsoppgjøret med landssvikerne» skyldes ikke en misforståelse. Den er utspekulert og i begynnelsen bare brukt i nederdrektighet. Senere også i dumhet. Den er dessuten smittsom. Den er en skam for det norske folk. Den bør henvises til historien og forøvrig hurtigst mulig utryddes.

Christian Bekker

KU KLUX KLAN

Herr redaktør!

«I hundre år har Ku Klux Klan, den forhatte og fryktede hemmelige sørstatsorganisasjonen, drevet sin terrorvirksomhet i ly av mørket og mystisk taushet. Den har myrdet og brent, og mange har fryktet dens hevn.»

Slik pleier boulevardpressen å omtale organisasjonen. Bladet med sine pornografiske «smakebiter» «Vi Menn» som jeg siterer, er således intet unntak.

Selvom mine kunnskaper om emnet er svært få, har jeg av innlysende grunner betraktet denne organisasjonen med velvilje. Av erfaring vet vi at det er mye godt ved saker og ting som skittkastes i vår bakvendte tid. Skal Ku Klux Klan være et unntak?

«Ku Klux Klan eksisterer fremdeles. Riktignok går klanen ikke lenger inn for utryddelse av negrene. Nå er det liberalere, sosialister og kommunister som er målet for klansmennenes terror», fortsetter «Vi Menn» med tårer.

Her får jeg mine formodninger bekreftet at klanen er god og har sin misjon i USA. Det er gledelig å konstatere at noen tar opp kampen med det halvrote og mørkerøde pakket som er enhver nasjons død.

Det er heller ikke rart at mange politifolk går med i klanen. For enhver som kjenner til politifolkenes lenketilværelse i dette progressive samfunn vil skjønne det.

Dårlig utstyrt som de er, risikerer de bestandig livet sitt i kampen mot tungtvæpnete gangstere. Har de likevel greidd å uskadeliggjøre forbryterne med livet i behold, kommer de i skuddlinjen til den røde journalistmafiaen i amerikansk presse, TV og kringkasting. Politiet er idag USA's mest diskriminerte yrkesgruppe.

Mange politimenn har således innsett at de opererer

Den nasjonale bevegelse er ingen brobygger til marxismen

I en artikkel av Siegfried i Folk og Land nr. 9 finner man følgende merverdige påstand:

«I virkeligheten brøt den (nasjonale bevegelse) jo med borgerskapets ideologi og forsøkte å bygge en bro mellom denne og den marxistiske sosialisme.»

Hvor i allverden har Siegfried det fra? De nasjonale bevegelser, og ikke minst vår egen norske, sto alltid og på nær sagt alle områder i kompromissløs kamp mot

marxismen, som er en menneskeuverdig ideologi. Om dette sier Quisling:

«Det socialistiske prinsipp om samfunnets overhøyhet over individet er for mange positivt tenkende mennesker et tiltalende prinsipp, likesom den romerske grunnsetning om individets liv for staten. I særdeleshet øver den sin tiltrekning når det bygger på socialindividualistisk erkjennelse av at den enkeltes utvikling er knyttet til samfundets utvikling, men at tilværelsen dog når sitt mål i personligheten (social-individualisme).»

Men når dette prinsipp om samfundets overhøyhet over individet er resultatet av marxistiske betraktninger over klassekamp og proletariats diktatur, da er en ond ånd fart i det. Grunnlaget for det svikter. Det i sig selv humanitære prinsipp blir satt på spissen og ført ut i det meningsløse.»

Det er helt klart at Quisling her ikke bruker ordet sosialisme i betydningen marxisme, heller tvert imot.

I dag har marxistene greidd å monopolisere ordet sosialisme, og det vil derfor være propagandistisk uheldig og meningsforvirrende å bruke det i annen sammenheng. Hva vår norske bevegelse sto for, var samfunnsmessig solidaritet, ikke sosialisme i marxistisk mening.

Vi befinner oss på vei inn i den marxistiske slavestat.

mest effektivt innenfor klans ramme. Klanen kan derfor nevnes som en ulovlig «fagforening» for politifolk.

Hadde det ikke vært en idé å etablere en slik «fagforening» som ordensvern også på våre kanter?

Reinhard Springer,
Salzburg

«PROLETÄRER I ALLA LÄNDER, FÖRENA EDER»

Under detta «fälttecken» kämpade mängden röd marxist — och gör så än i dag.

Vad blir det av detta förbrytartrams mot den enskilda individen? Jo, såsom «Balder» F og L skriver i nr 12: «Undergravningen av eiendomsretten — et brudd på våre norrøne frihetstradisjoner».

Det är icke enbart i Norge dyl. inträffar. I Danmark blåser «Minut» till strid: «Socialister (läs: marxister, undertecknads anm.) organiserer ejendomsrov i København.»

I Sverige kämpar f.n. Frisinnade Unions-Partiet tappert ute på ön Orust mot maktfullkomliga strebrar,

som försöker stjäla Storehamnsområdet från den enskilde till kommunen. När Lunde-hälls parti — med ledaren själv i spetsen lyckades samla en lista på 201 namn i protest mot godtyckets marodörer, angreps denna frihetsmanifestation av det liberala gänget kring «Göteborgs-tidningen» och «Bohusläningen». — När sedan rättelse insändes till vederbörande redaktioner, förhindrades Lunde-häll att där göra sin stämma hörd. — Nu kämpar han i «Svenska Nyheter» och sprider bladet till samtliga hushåll i det berörda området.

Nordens nationella socialister och fascister är de enda, som kan förhindra rovpolitikernas framgång.

Birgitta Andersson, Ellös

NASJONAL GRYNING

Kjære Vidar!

Det gledet meg å lese ditt innlegg i Folk og Land nr. 13. Du er en positiv og god nasjonalist, en av dem som en ny fremtid kan bygges på.

Bare én ting: Du liker ikke at nasjonalister kritiserer

Sommerens nazibølge

nådde også Finland. Det finske sikkerhetspolitiet har foretatt endel undersøkelser omkring fenomenet «nynazisme» etc. da man har mistanke om at den slags virksomhet er i ferd med å bre seg også der. Ifølge «fredsavtalen» i Paris er som kjent «nazistisk virksomhet» forbudt i Finland, så man forstår at det trengs etterforskning. Det skal være mellom 300 og 400 slike «aktivister» i landet og de skal nylig ha avholdt en «partikongress» i all hemmelighet. Det påstås videre at virksomheten skal være ledet fra Sverige. Kommunistisk virksomhet derimot, som når alt kommer til alt vel er en større trussel mot landets indre sikkerhet, er såvidt vi vet ikke forbudt. Det er vel snarere som her: det er særskilt tillatt og blir gjerne støttet med folkets skattepenger.

La oss dessuten erkjenne at vi i dag befinner oss på ilmarsj inn i den marxistiske slavestat — i rask rekkefølge kommer forslag og vedtak som uthuler vår frihet mer og mer. Det viktigste for den nasjonale bevegelse i dag er derfor å aksentuere Quislings understreking av «at tilværelsen når sitt mål i personligheten». Det er et standpunkt som svarer til dagens situasjon og som hundretusener deler med oss.

A.D.

hverandre. Ta det ikke slik opp! Vi har vært i en nesten håpløs situasjon i snart 30 år, og først nå våkner vi til liv igjen. Det er naturlig at vi må bruke litt tid på å klarne begrepene før vi går til ny offensiv. Litt frisk diskusjon viser bare at det er liv i oss, og vær sikker på at det ut av denne diskusjonen kommer et handlingsprogram som vi kan slutte opp om av hele vårt hjerte.

Reidar S., Mosjøen

EN GLIPP

rammet oss dessverre i forrige nummer. Artikkelen om det nye instituttet inneholdt en henvisning til bilder av lokalene. Da lokalene ikke ble ferdige til fotografering innen bladet gikk i trykken, kom bildene naturlig nok ikke med. Og teksten ble i beflippelsen ikke korrigert. Men vi kommer tilbake med mer stoff om lokalene i nær fremtid.

Meninger om dagens - -

(forts. fra side 5)

rede før stortingsvalget uttrykk for skepsis når det gjaldt ALP og dets formann, og vi har tydeligvis fått rett. Vi hevdet også at trass i denne skepsis så ville sterk oppslutning om ALP være gavnlige og nyttige som et skremmeskudd for maktmisbrukende partipolitikere. Valgresultatet har da også ført til at ikke bare Høyre har våget seg fram på som skattesenkerparti igjen, men at til og med Arbeiderpartiet har slått følge. Men etter å ha medvirket til dette, bør de nasjonale krefter i dette land se seg om etter andre veier ved neste stortingsvalg.

Fiskerigransen

er etter årelang pause blitt aktuell politikk igjen, og Arbeiderpartiet vrir seg som en metemark på kroken presset som det er av krav fra fiskerne om en grenseutvidelse, og på bakgrunn av de tapte partiposisjoner nordpå. På den annen side skal jo partiet demonstrere sin tro på internasjonale avtaler og på Haagerdomstolen. Så nå har man tenkt å løpe rundt og be de land som lar sine trålere ødelegge norske fiskebruk på bankene utenfor den norske territorialgrense om tillatelse til å hindre dette. Vi synes dette er et ynkelig nasjonalt standpunkt, og tror ikke at noe slikt vil føre frem. Man bør naturligvis først utvide grensen og så i annen omgang tilby forhandling om en overgangsordning. Is-

HUMOR-sveiten

Det var mens Legionen ble utdannet i Fallingbostel. En dag da kompaniet var på manøver, hendte det seg — som så ofte under øvelse — at soldatene ble beordret til å svømme over en elv fordi broen angivelig var blitt sprengt av fienden. For å markere situasjonen var det slått opp en plakett ved siden av, hvorpå det sto å lese: «Brücke gesprengt!»

Alle mann styrtet seg ut i vannet og vasset over mens de holdt geværet på strak arm over hodet. Det var bare Larsen som slentret uanfektet over broen.

En tysk stridsdommer fikk øye på ham og kom løpende mens han brølte:

— Er De gal, mann?! Broen er jo sprengt — hva gjør De her?

Hvorpå Larsen rolig repliserte:

— Jeg svømmer.

land har vist den vei Norge også bør gå. For skulle vi ikke her i landet ha brent oss nok på denne internasjonale domstol som bare går stormaktenes erend? Vi tenker på den beryktede dom i Grønlandsstriden, da Høyres Hambro demonstrerte sin nasjonale holdning med skandaløse uttalelser, mens NS-mannen Gustav Smedal talte Norges sak for retten.

Og Smedal var jo ikke noen ensom svale. Han hadde hele NS med seg i sin kamp for våre arktiske interesser, som fortsatte også under okkupasjonen. Det samme gjaldt professor Adolf Hoel, som til og med fikk plass i partiets offisielle verk «Norges Nyreisning», som utkom i 1942 for disse betraktninger, som jo fremdeles er dagsaktuelle:

«For fiskeriene er det en overmåte viktig oppgave å sikre våre fiskebanker ved Nord-Norges kyster for den norske kystbefolkning. Som vi vet ligger en rekke av våre fiskebanker, f.eks. Senjabanken, utenfor territorialgrensen, men til tross for dette har de så langt vår historie går tilbake vært utnyttet utelukkende av norske fiskere, og de er av en helt avgjørende betydning for fiskerbefolkningens økonomiske eksistens. Ifølge vår gamle fiskerilovgivning hørte disse banker til farvann hvor utlendinger ikke hadde tillatelse til å fiske uten å betale avgifter. Disse banker ble betraktet som en norsk almenning. Til dette kommer at disse kystbanker rent geografisk hører landet, kontinentet til. De danner en del av den såkalte kontinentale plattform. Imidlertid har i de seinere år fremmede trålere i hundrevis innfunnet seg på disse banker og hindret våre fiskere i å drive sitt yrke som før.

Det er helt nødvendig at det så snart som mulig opptas forhandlinger for å treffe en ordning til beskyttelse av våre fiskere mot dette fremmede trålefiske på våre kystbanker.»

Det måtte jo dengang være okkupasjonsmakten Tyskland man forhandlet med om dette, men krigsutviklingen hindret vel at det kom noe ut av det. Var saken imidlertid så aktuell allerede for 32 år siden, så må den da vel sannelig ha modnet nå?

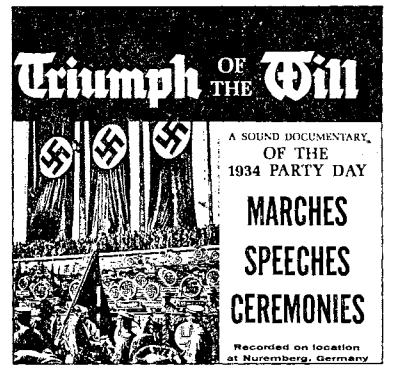
Høyres presse motarbeider så godt den kan tanken om en norsk utvidelse av territorialgrensen slik vi synes partiet alltid gjør når det dreier seg om virkelige nasjonale interesser — i likhet med sin gamle fører Hambro. Men — skulle Arbeiderpartiets fisker-Bolle mangle argumenter når han

Nr. OLM 771

Grammofonplater

TIL SALGS
GJENNOM
BOKTJENESTEN

Nr. OLM 771/1-2

Hvis ikke annet er angitt, koster platene kr. 120,- pr. sett à 2 plater med en samlet spilletid på ca. 2 timer.

Nr. 353/354 *Aus dem Führerhauptquartier*. Den 2. verdenskrig i ord og toner bundet sammen av tyske Wehrmachtkommunikéer.

Nr. 371/72 *Die Jugend marschert*. Platene om Hitlers ungdomsbevegelse. Lydglimt fra leirliv og oppmarsjer. Appeller, kjente ledere taler, sang og musikk.

Nr. OLM 771 *Luftwaffe*. (Originalopptak fra 1933-45). Prinz Max Brigade-Marsch. Bombenflieger-Marsch. Reveremarsch (Condor Legion). Stuka-Lied. Militärsignal-Marsch. Flieger sind Sieger. Graf Zeppelin-Marsch. Rot scheint die Sonne. Lied der Junkers Flug- und Motorenwerke. Es blitzen die Stählernen Schwingen. Flieger empor!

Nr. F 1680 *Berühmte Militärmärsche I*. (Blasorch. Max Höll). Unter dem Doppeladler. 94er Regimentsmarsch. Salut a Luxemburg. 99er Regimentsmarsch. 6er Landwehr Regimentsmarsch. Schlesier-Marsch. Aller Ehren ist Österreich voll.

Waldstätten-Marsch. 8er Regimentsmarsch. Böhmerland-Marsch. Hoch Habsburg. Für Österreichs Ehr. Reisinger-Marsch. Kr. 35,00.

Nr. F 1681 *Berühmte Militärmärsche II*. (Blasorch. Max Höll). Die Bosniaken kommen. Vorwärts-Marsch. Alt Starhemberg-Marsch. 9er Landwehr-Regimentsmarsch. Krieghammer-Marsch. 84-Regimentsmarsch. Kaiserjäger-Marsch. Philippovic-Marsch. Vorwärts mit frischem Mut. O' du mein Österreich. Egerländer-Marsch. Erzherzog Albrecht-Marsch. Retraite. Kr. 35,00.

Nr. F 315 *Märsche die um die Welt geben*. (Blasorch. Max Höll). Utdrag av platene F 1680 og F 1681 (kun begrenset antall på lager). Kr. 35,00. Hermann Göring-Marsch. Volk ans Gewehr! Kr. 40,00.

Nr. 771/1-2 *Triumph of the Will*. Fra filmen om den storslagne rikspartidagen i Nürnberg 1934. Horst Wessel-sangen som symfoni, samt en masse sang og musikk, talekor etc. Opptak av stemmer til Hitler, Hess, Rosenberg, Dietrich, Todt, Ley, Goebbels, Hierl og andre. Hitlers yndlingsmarsj Badenweiler, SA-sangen, HJ-sangen og masse ansier-Marsch. Kr. 80,00.

nå skal tigge Sovjet og England om lov til å forsvare norske interesser, så kan han altså få låne professor Hoels oven gjengitte.

FLYVERHELTEN CHARLES LINDBERGH

er død og et beveget liv er dermed slutt. Han var som kjent den første som fløy over Atlanterhavet og ble hyldet i den ganske verden for denne bedrift. Da han imidlertid etter at 2. verdenskrig tok til offentlig trådte frem for å hindre at USA gikk med i krigen mot Tyskland, ble han uglesett av myndighetene og fratatt sine offentlige verv. Det gikk så vidt at hans søknad om å komme inn i flyvåpnet igjen for å kjempe for USA etter Pearl Harbor ble blankt avslått. Etter verdenskrigens slutt hadde man vel imidlertid behov for hans erfaringer og for å pynte seg med hans berømte navn, så han ble — i likhet med Knut Hamsun i Norge — tatt til nåde igjen. Nå ved hans død beretter avisene at Lindbergh forsøkte å hindre USA i å delta i krigen fordi Tysklands flyvåpen var så sterkt. Dette er jo åpenbart vrøvl og stemmer ingenlunde med de faktiske forhold. Lindbergh var direkte tyskvennlig og la ikke skjul på det.

FOLK OG LAND —
DET NASJONALE OPPOSISJONSORGAN

Orvar Sæther:
HIRDBOKEN —
Oslo 1941
ønskes kjøpt.
God betaling!
Eksp. anv.

Samler De på mønter?

Gratis møntprisliste tilsendes.

Skriv til Jørgen Sømød

Rømersgade 25, DK-1362 København K

BOKER FRA NUF

Lektor Olav Hoas:

Det Nye Menneskebilde. Human-etologiens resultater. Kr. 15,—.

Marcelo Maturana:

Sannheten om Chile. En avsløring av den «demokratiske marxisme». Rikt illustrert. Kr. 10,—.

Vedlagt hver bestilling er et eksemplar av Hoas-skriftet Vern din Rase!

NASJONAL UNGDOMSFYLKING
Box 5331, Majorstuen, Oslo 3.

SAMLERE SE HER!

Et antall uniformeffekter, bl. a. Hird- og SS-jakker og ditto luer samt endel hird- og NS-flagg til salgs. Interesserte kan få nærmere detaljer og prisoppgaver. Bill. mrk. «Militaria»

Høyrevinder -

(forts. fra side 1)

som Soka-Gakkai vinner ter-
reng», heter det i en presse-
kommentar.

Mens det for få år siden
var kommunistene som an-
gav tonen på japanske uni-
versiteter, er det idag sna-
rere de høyreorienterte
grupperingene som domine-
rer. I de fire forløpne år har
rundt 10 000 medlemmer
forlatt de venstreradikale
rekker, mens de nye høyre-
orienterte grupperingene
har rekruttert rundt 12 000
aktivister.

En av de første kravene
til Japans nye nasjonalister,
er at den gamle demokra-
tiske grunnloven, som ble
diktet av amerikanerne et-
ter krigen, skal avløses av
en skikkelig japansk grunn-
lov, som gir keiseren og ar-
meen deres fulle status til-
bake.

Selv innenfor statsminis-
ter Tanakas liberal-demo-
kratiske parti har det dan-
net seg en intern gruppe in-
spirert av de nye nasjonale
strømninger. Den bærer det
romantiske navn «Seiran-
kai» (Sommerstormens
klubb) og utgjøres av 3 av
partiets parlamentsmedlem-
mer. Om nødvendig, vil dis-
se med livet som innsats,
rykke ut mot venstrekreft-
ene og kjempe for Japans
nasjonale fornyelse. Altfor
lenge har man med sin ube-
sluttsomhet og unnfalighet
gjort fremmarsjeveien lett
for de røde, hevder de over-
for partiledelsen.

Et kuriøst forhold, som
muligens finner sin forklar-
ing i den nye nasjonale be-
visstgjørelse i Japan, er at
det lokale kommunistparti
holder en tilsynelatende nøy-
tral kurs mellom Moskva og
Peking, samtidig som det
krever hele øygruppen Ku-
rilene tilbakelevert av Sov-
jet-Unionen. Dette i motset-
ning til regjeringen Tanaka,
som bare gjør krav på halv-
parten!

Janans nasjonalister har
en urokkelig tro på seieren,
og en av deres talsmenn, for-
fatteren Shintaro Ishihara,
sier det slik: «Vi er haukene.
Det er bare haukene som
ikke er redde for noen, og
som svever på kraftige ving-
er med klørne klare til
kamp. Bare haukene kan
redde folket fra ulykken.»

Nasjonalister i Bergens-distriktet

Utbyggingen av Nasjonal Ungdomsfylkings Bergens-avde-
ling pågår for fullt. Målet er en medlemsstyrke, slik det
sømmer seg landets nest største by.
Ta kontakt med oss:

Nasjonal Ungdomsfylking
Boks 674
5001 BERGEN

HITLER IKKE PÅ HØYDEN

Lenge har vi trodd at Hitler
og det han representerte var
det verste demokratene kun-
ne forestille seg — iallfall
etter deres propaganda å
dømme. Ja, han var så ille
at det endog rettferdigjor-
de vestmaktens allianse
med «onkel» Stalin, en fyr
de heller ikke likte særlig
godt. Men i det siste har vi
kunnet fornemme helt andre
toneganger: Nu er det sov-
jet-systemet, som topper
listen, og det tydeligvis gan-
ske suverent. Ifølge «F.B.»
i Morgenbladet er hele retts-
vesenet i Sovjetunionen re-
formert i den hensikt å til-
passes terrorsystemet. «Hit-
ler og SS nådde aldri slike
høyder», hevder han. Man

Ulikhet — —

(forts. fra side 1)

er bl.a. at de kvinner som
har følt seg vel og tilfreds
med de sentrale og livsvik-
tige oppgaver som ifølge na-
turens orden er deres, de er
i «likhetens» navn utsatt for
et utålelig press som gir
dem dårlig samvittighet og
gjør dem usikre og ulykke-
lige. Det skal vi meget tyde-
lig få se sporene av i den
generasjon som nå vokser
frem. Også barna blir ofre
for «likheten» fordi de på
dette vis kommer i mangel
på trygghet i sitt hjem og
sin bakgrunn.

Dette — og mye annet av
samme slag som kunne trek-
kes frem — er ømtålelige og
eksplosive emner, men også
saker som vil avgjøre vårt
folks fremtid. Men alt håp
er ikke ute. Hvis vi tar på
oss å forklare ulikhetens
prinsipp og alle dets lykke-
lige muligheter klart, liketil
og enkelt, da vil hundretuse-
ner puste lettet ut og si:
«Jovisst, slik er det i virke-
ligheten — det er jo dette vi
egentlig vil». Og så får vi
se om ikke både det ene og
det annet kommer til å skje
til lykke og fordel for oss
alle.

kan lure på hva mon grun-
nen kan være til denne plut-
selige holdningsforandring.
Kan det være en fordektig
stemmefisking?

★

PÅ DEN ANNEN SIDE —

Vår gamle venn, den venstre-
vridde «fredsprofessoren»
Johan Galtung har nylig
åpenbart enda en side ved
sin uhyre sammensatte per-
sonlighet. Som våre lesere
vil vite, er han til vanlig en
innbitt hater av alt som sma-
ker av uniformer, det være
seg sivile eller militære, og
ellers fascistoid småborger-
lighet av enhver art. Men for
kort tid siden var den selv-
samme Galtung at skue som
offisiell gjest i den røde kine-
siske hovedstad Peking.
Noen hvilken som helst be-
givenhet var det heller ikke,
men feiringen av selveste
«Folkets frigjøringshærs»
47-års-dag, med andre ord
ikke akkurat typiske Galt-
ung-omstendigheter. Men ka-
merat Galtung var altså like-
vel tilstede, og ikke bare det:
hans japanskfødte hustru
var også det — og begge to
var like godt iført Mao-uni-
former av siste modell!
Efter hva det fortelles endog
gallauniform for offiserer.
Vi formoder at den kines-
ske generalstabssjefen gjør
gjensitt den 17. mai og stil-
ler på Abelhaugen i norsk
bunad.

★

NASJON SOM HAR OLJET SEG

Det har etter hvert kommet
mange slags forslag om hva
nordmennene bør gjøre med
sine forventede oljeinntek-
ter. En av de mest tidstyp-
iske synes vi kommer fra
Erik Dammann, leder av den
siste «folkebevegelse» ved
navn «Fremtiden i våre hen-
der». Da vi (nordmennene)
helst burde ha litt omtanke
for våre etterkommere, ville
det være riktigst å la oljen
ligge som den gjør, hevder
han. Med andre ord skulle
vi fortsatt heller tære på an-
dres kilder til de tar slutt.
På den annen side innser
han imidlertid at det «er
urealistisk politikk idag å la
oljen ligge». Derfor, sier han
videre, «... vil den riktigste
anvendelse av olje-milliard-
ene etter min mening være
å gi dem til FN». Som grunn
for sitt forslag, angir herr
Dammann at vi «står i dypt
gjeldsforhold til den fattige
del av verden».

★

«REDD ENGLAND»

Det har i de senere år ikke
stått særlig bra til i Eng-
land, hverken økonomisk el-
ler på annen måte. Og ikke
peker det seg ut noen som
kan lede «Old England» ut
av uføret heller. Ja, mangel-
en på lederskap har faktisk
ført til at endel gamle vete-
raner og krigshelter har
etablert såkalte «Redd-Eng-
land»-organisasjoner. Disse
er tenkt å skulle være en
slags «beredskaps- eller re-
serveregjeringer», som først
trer i aksjon når en eventu-
ell krise oppstår. Oberst Da-
vid Stirlings organisasjon,
«Great Britain 75» og den
gamle Kolsås-kommandan-
ten, Sir Walter Walkers til-
svarende «Unison»-bevegelse
er to av de mest kjente slike
sammenslutninger av et an-
tall på omkring 30. Deres ho-
vedoppgave er å trene opp
folk til å ta over viktige
samfunnsfunksjoner under
generalstreik eller et kom-
munistisk kuppforsøk. Det
sier seg selv at bruken av
uttrykket «fascist» som
skjellsord har nådd nye høy-
der i England i det siste.

★

VI TENKTE DET NOK

Skriveriene om konkurssme-
steren Allende tar visst aldri
sin ende. Innimellom alle de
kontroversielle debattinnleg-
gene kan man undertiden og-
så finne bruddstykker av
noe mer spesiell interesse.
Som f.eks. i det avisutklip-
pet som en fransk leser har
sendt oss. Der heter det,
ifølge Le Monde, at det fran-
ske frimureri hyller minnet
om sin broder Salvador Al-
lende, «sjef for den lovlige
chilenske regjering, som falt
i kampen for sitt folks sak».
Videre heter det at han var
«en eksemplarisk frimurer
med en høy rang innen den
chilenske Storlosjen», og at
hans «tilknytning til frimur-
eriet var mer enn rent for-
melt».

★

ALBANIA RUSTER MED RAKETTER

Skip med kinesiske raketter
ankommer regelmessig til de
albanske havnebyene Vlora
og Durres. Det dreier seg om
ytterst moderne våpen av ty-
pen «jord til luft» og «jord
til jord». Mannskap til ra-
kett-batteriener blir under-
vist av en kinesisk rådgiv-
ingsstab på omlag 1500
mann.

★

HEMMELIG FASCISME?

Den ikke helt ukjente Wen-
che Lowzow er, når hun ikke
driver politikk, til vanlig
skolestyrer på en Oslo-skole.
Det fortelles at hun på sin
kontordør sammesteds har
satt opp en plakat med tek-
sten: «Sjefen har alltid rett!»
Vi synes dette låter svært så
«nazi»-inspirert for å si det
slik, og finner det i grunnen
litt merkelig at det ikke er
blitt slått alarm i så venstre-
betonte kretser som de peda-
gogiske. På den annen side
har imidlertid fru en gardert
seg: i et avisintervju uttalte
hun at hennes «favorittthelt
fra det virkelige liv» var
Dag Hammarskjöld. Og da
så.

★

OM «UNDERTRYKKINGA» I NORSKE SKOLER

Når vi først har nevnt de
venstreradikale i skolekret-
ser, så la oss like godt også
ta med historien om gram-
matikkøvelsene på Bjørne-
gård skole i Bærum. I en
tyskoversettelse fikk elevene
seg forelagt følgende setning
til bearbeidelse: «Vårt nor-
ske samfunn er et klasse-
samfunn, som består av en
eiendomsbesittende, rik og
mektig overklasse og en
eiendomsløs og forholdsvis
fattig og avmektig under-
klasse». I en annen klasse
var det grammatisk analyse
på programmet, og teksten
var hentet fra «Orientering».
Den handlet om Speiderbe-
vegelsen og presenterte føl-
gende påstand: «Kadaverdi-
siplin og førerkultus er de
mest betenkelige sider ved
speiderlivet ... Det slås
hardt ned på den som ikke
danser etter patruljefører-
ens vilje».

FOLK OG LAND

Kierschowsgt. 5, Oslo 4

Telefon 37 76 96

Boks 3214 — Sagene

Ekspedisjonstid: Tirsdag til fre-
dag fra kl. 10 til kl. 15. Mandag
og lørdag holdes kontoret stengt.

★

FOLK OG LAND I DANMARK

2800 KONGENS LYNGBY
Postboks 27

★

Abonnementspriser 1974:

Kr. 70,- pr. år, kr. 35,- pr. halvår
i Skandinavia. Utlandet kr. 40,-
pr. halvår. I nøytralt omslag in-
nenlands: Kr. 80,- pr. år, kr. 40,-
pr. halvår.

Bruk postgironr.: 16 450
Løssalg kr. 2,-

Utgiver A/S FOLK OG LAND

Viking Boktrykkeri, Oslo